

اگر امام برای مأمومش نامه ی رضایت و خشنودی نویسد ...

بخشی از راه ارتباطات، نامه می باشد، نامه وسیله ی ارتباطی است که از قدیم مرسوم بوده و امروزه نیز در قالب های جدیدش رواج و کاربرد دارد.

نامه و کتابت سخنان، به دلیل فرصت کافی داشتن برای مرقوم نمودن و خواندنش، از ابزارهای مهم ارتباطی هست، که ماندگاری آن بیشتر و اثرات آن نیز قطعاً بیشتر است و در هر منسب و موقعیتی به عنوان یک کانال ارتباطی مهم، تعریف شده می باشد.

امام جواد (ع) نیز از این وسیله بهره جسته و به وسیله ی نامه با یاران خود ارتباط می یافتند.

یکی از کسانی که سعادت و لیاقت دریافت نامه های متعدد از سوی امام جواد(ع) داشتند، علی بن مهزیار بود.

علی بن مهزیار از اصحاب امام رضا(ع) و امام جواد(ع) می باشد و یکی از دلایلی که امام به این شخص، نامه ارسال کرده بود، علاقه ی شدید امام به دلیل خدمات و اقدامات این صحابه در شهر قم بود که مورد رضایت و خشنودی امام واقع شده و جهت ابراز این شوق و علاقه و خشنودی، نامه ای به مهزیار ارسال کردند.

به حق، حال بسیار خوبیست که فردی مورد خطاب خاص امام زمانش قرار گیرد و امام زمانش اعلام رضایتشان را برای او کتباً ارسال کند.

دریافت چنین نامه ای بی شک انسان را تا مدتی مدید متحول تر کرده و گزاف نیست گفته شود تا آخر عمر، قوت قلب داده و موجبات نشاط و سرورش را فراهم می کند، اما مهم این است که انسان با چه کاری لیاقت دریافت نامه و پیام را از جانب امام پیدا کند، با خدمتی، با نصرتی، با همتی و ... و قطع یقین دریافت نامه از امام سعادت بسیار بزرگیست که امید است شامل حال همه منتظران گردد.

امام جواد(ع) در نامه اش به جناب ابراهیم مهزیار، از عبارات بسیار محبت آمیز همراه تشکر و قدردانی و عبارات دعایی استفاده کرده و چنین مهزیار را غرق در محبت و الطاف خویش نموده است. مضمون نامه ی امام جواد(ع) چنین است:

«به نام خداوند بخشاینده ی مهربان

ای علی بن مهزیار خداوند به تو جزای نیکو عنایت فرماید، و جایگاه تو را بهشت قرار دهد و از خواری دنیا و آخرت مصون دارد و تو را با ما محشور بگرداند. خداوند تو را به پند و اندرز و اطاعت و خوف و وقار و مسکنت آزموده است و در آنچه واجب است امتحان خوبی داده ای، اگر بگویم مانند تو را در میان اصحاب ندیده ام، امیدوارم راست باشد، خداوند جزای اعمال نیک تو را بهشت برین قرار دهد، البته مقام تو بر ما پنهان نیست و خدمت تو هم پوشیده نیست که در سرما و گرما و شب و روز به واجبات قیام کردی، من از پیشگاه خداوند تقاضا دارم روزی که خلائق را جمع می کنند تو را به پاس دوستی ما به رحمت خویش متنعم سازد به طوری که مورد غبطه ی دیگران گردد، او خداوندیست که شنونده ی هر دعائی است.»